

خون سیدال سخندان، مشعل راه ماست!

در 29 جوزای سال 1351 مردی از تبار زحمتکشان، انقلابی نترس و شاعر مبارز در صحن پوهنتون کابل به خون تپید و چشمانش را تا بیکران قله های آزادگی برای ابد بست. خون سرخ او محصلان را در سوگ نشاند و شعله ای ها را در پیکار برای از پا درآوردن ارتجاع مذهبی مصمم تر ساخت. درست در همین روز گلبدین جلاد سگ زنجیری امپریالیزم با تفنگچه اش سینهٔ ستبر سیدال سخندان را نشانه گرفت و قلب مالامال از امید او به رهایی زحمتکشان را از تپیدن باز داشت. بدینگونه کاروان شهدای جنبش کمونیستی افغانستان با اهدای اولین فرزندش درین راه مشعلی افروخت که تا جاودان شعله ور خواهد ماند.

سیدال سخندان که از آوان کودکی طعم تلخ فقر و تنگدستی را چشیده بود، به محض پا گذاشتن به جوانی به زودی دریافت که برای از بین بردن استثمار، فقر، تهیدستی و ظلم راهی جز انقلاب وجود ندارد، لذا با آشنایی با مارکسیزم که در آن زمان در محافل روشنفکری ورد زبان شده بود، به سازمان جوانان مترقی پیوست و به سخنران آتشین و شاعر مبارز و انقلابی مبدل گشت. در چند شعری که از او به یادگار مانده، نفرت از فیودالان و سرمایه و دعوت از توده ها به قیام هویداست.

سازمان انقلابی افغانستان در 29 جوزای 1386 برای اولین بار در تاریخ جنبش کمونیستی افغانستان در حالی از سالگرد شهادت سیدال سخندان با نصب پوسترهایش در پوهنتون های کابل و پولی تخنیک تجلیل به عمل آورد که امپریالیست های گوناگون کشور ما را اشغال نموده و سگان زنجیری آنان به هیچ وجه اجازه نمی دهند در پوهنتون ها از چنین خون هایی تجلیل صورت گیرد. سازمان انقلابی افغانستان به خوبی می دانست که نصب پوسترهای سیدال سخندان خالی از ریسک نیست، اما دین بزرگی را که این انقلابی پاکباز بر گردن تمام مدافعان واقعی جنبش چپ دارد، در مقابل آن بسیار کوچک می نمود. نصب پوسترهای سیدال سخندان به شعله ای هایی قوت قلب داد که فکر می کردند دیگر این جنبش از میان رفته و رهروی در داخل کشور ندارد که از خون سیدال ها تجلیل نماید، زیرا می دیدند که به اصطلاح مدافعان چپ، عکس او را هر سال در روز خاصی به درگاه یوناما می برند و از آن مرجع کثیف امپریالیستی دادخواهی می کنند تا قاتل او را به جزای اعمالش برسانند. این نابخشودنی ترین خیانت به خون نه تنها سیدال بلکه ده ها شهید انقلابی جنبش مارکسیستی کشور ماست که روزی این چپِ مدالگیر باید پاسخ دهد. اینان حق دارند خاک پای یوناما را سرمهٔ چشم سازند، ولی به هیچ صورت حق ندارند خود را مدافع جنبش چپ قلمداد کنند و با بردن عکس های شهدا به درگاه آن مرجع قاتل؛ حیثیت، شرف و عزت شعله ای را با خاک یکی سازند و برای تمام جنبش چپ شرم ابدی کمایی کنند.

سازمان انقلابی افغانستان به خاطر گرامیداشت از شهدای جنبش کمونیستی افغانستان که خون های پاک شان را برای آبیاری نهال انقلاب هدیه کرده اند، پیشنهاد می کند که 29 جوزا روز شهادت سیدال سخندان اولین شهید این جنبش به عنوان روز شهدای جنبش چپ افغانستان تجلیل گردد، زیرا او متعلق به هیچ یک از سازمان های شعله ای نبود و تمام شعله ای ها او را متعلق به این جریان می دانند و این می تواند وحدت نظر را در تجلیل از شهدای جنبش چپ در میان سازمان هایی متعلق به شعلهٔ جاوید به میان آرد، چیزی که همین اکنون وجود ندارد و هر سازمان، روز خاصی را برای تجلیل از شهدای سازمان خود برگزیده است.

سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که ارتجاع مذهبی و غیرمذهبی در دریایی از خون سیدال ها غرق خواهند شد و کشتی انقلاب به ساحل نجات پهلو خواهد زد.

مرگ بر امپریالیزم

در راه سوسیالیزم، به پیش

سازمان انقلابی افغانستان

29 جوزای 1388